

РЕШЕНИЕ

№ 2498

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **578** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Би Ел Ойл“ ООД, чрез адв. С., срещу Решение № 4535/27.11.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20 състав, по НАХД № 7784/2022 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 29-2200004 от 04.05.2022 г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Инспекция по труда“, с което на дружеството, на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв., за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

В касационната жалба се твърди, че решението на въззивния е неправилно, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Излагат се доводи, аналогични на тези наведените в жалбата до СРС. Според касатора, неправилно районният съд приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява приетата с НП фактическа обстановка. Поддържа, че при издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, поради неяснота в същото относно датата на установяване на нарушението и датата на извършването му. Иска се отмяна на постановения съдебен акт и на НП.

В съдебно заседание касторът не се явява, не се представлява. Депозирана е писмена

защита, в която са изложени аргументи относно неправилността на решението на СРС.

Ответникът – главен директор на главна дирекция „Инспекция по труда“, чрез юрк. Г., оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възразява срещу прекомерност при евентуално претендиране на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. От СРС е приета следната фактическа обстановка: на 22.02.2022 г., около 11.00 ч., от служители на главна дирекция „Инспекция по труда“ на ИА ГИТ, съвместно със служители на СДВР, РЗИ, БАБХ и ГД „ПБЗН“ е извършена проверка в обект - склад за отработено олио, находящ се в [населено място],[жк], стопанисван от че „Би Ел Ойл“ ООД, на която присъствал управителят на дружеството - С. Б.. В обекта били заварени 2 лица да полагат труд, едно от които - В. Г. С.. В попълнената от него декларация в посоченото време и на посоченото място той вписал, че работи в предприятието като „шофьор“ от 18.02.2022 г., без сключен трудов и граждански договор, с работно време от 9.00 до 17.00 ч., с почивки в работния ден 1 час - обедна, и почивни дни - събота и неделя, с трудово възнаграждение, получавано седмично, в размер на 30 лв. /дневно, както и че „не иска договор“. За констатациите от проверката е съставен протокол за извършена проверка изх. № ПР2205971/22.02.2022 г. Проверката продължила на 25.02.2022 г. и 10.03.2022 г. в ГД „ИТ“ по документи, като между представените от „Би Ел Ойл“ ООД документи не бил представен трудов договор, сключен между „Би Ел Ойл“ ООД /като работодател/ и В. Г. С./като работник/. Въз основа на установеното е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 29-2200004 на 10.03.2022 г. за това, че „Би Ел Ойл“ ООД /в качеството на работодател/, не е уредил към 22.02.2022 г. отношенията по предоставяне на работна сила от В. Г. С. като трудови правоотношения и не е сключил трудов договор в писмена форма с него, който работил като шофьор, в т.ч. на 22.02.2022 г., в стопанисвания от дружеството обект - склад за отработено олио в [населено място],[жк]. Актът бил предявен на представител на дружеството – нарушител на същата дата – 10.03.2022 г., със следното отбелязване: „ще подам възражение към акт № 29-2200004“. Писмено възражение срещу АУАН в законоустановения срок по ЗАНН не е депозирано. Въз основа на така съставения АУАН, при пълна идентичност на описаното нарушение и дадената правна квалификация, директорът на дирекция „Инспекция по труда“ - С. издал обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ наложил на „Би Ел Ойл“ ЕООД имуществена санкция в размер на 1500 лв., за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд от правна страна е приел, че при съставянето на АУАН и при издаването на обжалваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил извод, че отговорността на дружеството е правилно ангажирана за нарушение на чл. 62, ал.1 вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. След като съобразил, че случаят не е маловажен е потвърдил НП като законосъобразно.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Касаторът не е ангажирал доказателства, които да обосноват извод, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Правилно е приложен материалния закон, като противоправното поведение на търговеца е субсумирано под нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ. Съгласно цитираната за нарушена разпоредба, трудовият договор се сключва в писмена форма. Безспорно е установено, а и между страните не се спори, че такъв договор не е сключван. Съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Безспорно е установено, че касаторът е възложил на В. С. изпълнението на работа на длъжност „шофьор“ - с конкретно работно място, работно време, почивка и съответно ежеседмично възнаграждение на С., при наличие на йерархическа зависимост между двете лица, което характеризира отношенията между касатора и последния като трудови. Подробно в съдебното решение са анализирани изявленията дадени от служителя в писмената декларацията като е правилен извода, че той е предоставял работна сила на дружеството при наличие на белезите, характеризиращи трудово правоотношение, но без сключен трудов договор.

Неоснователни са наведените в касационната жалба доводи за наличие на неяснота относно датата на констатиране на нарушението и датата на извършването му. В наказателното постановление, ясно и по недвусмислен начин е посочено, че В. С. е заварен да работи на 22.02.2022 г., в 11:00 часа, без работодателят да е представил за ангажирането му двустранно подписан трудов договор, така както изисква чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 КТ и като дата на нарушението изрично е посочена - 22.02.2022 г. Датите 25.02.2022 г. и 10.03.2022 г. цитирани в постановлението са дати, на които е извършена последваща проверка с преглед на изискани и представени документи. Посочването им на 5 ред, втори абзац, в съчетание с „по документи в сградата на ИА ГИТ е установено“ не води до съмнения относно датата (по см. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН), на която е извършено обявеното за административно нарушение деяние, а именно 22.02.2022 г.

Правилно е посочена санкционната норма. Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се

наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. Следователно от установената фактическа обстановка, безспорно се констатира, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ, поради което основателно е ангажирана административнонаказателната му отговорност по чл. 414, ал. 3 от КТ, като санкцията е наложена в минимално предвидения размер.

Съобразно гореизложеното, настоящият състав намира, че не са налице касационни основания за отмяна на оспореното решение и същото като правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция в полза на главна дирекция „Инспекция по труда“ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 (осемдесет) лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд - София - град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4535 от 27.11.2022 г., постановено по НАХД № 7784/2022 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20 състав.

ОСЪЖДА „Би Ел Ойл“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. Б., да заплати на Главна дирекция „Инспекция по труда“ сумата 80 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.